

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloquentiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

III. Theologiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39015

PATROCINIUM

etiam suo pallio Vlpianum Jurisconsultum, cuius ipse consilio utebatur, prorexit, cum milites eius vitam peterent, ostendens quanto studio Jurisconsultus conservandus sit, & quam necessariò retinendus.

CONFUTATIO: Si qui Jurisconsulti amplis muneribus corrumpantur, id non scientiæ, sed abusus vitium est, neq; abusus dignitatem, utilitatem ac necessitatem rei tollere debet. Quid est, si abusum spectes, quod non relinquendum videatur?

3. Trip.

Quid prodest, quod non ledere possit idem?

Ignem quid utilius: si quis tamen urere tecta

Comparet, audaces instruit igne manus.

4. Test.

Cicero ait: Nullum id esse argumentum, dicere, Philosophiam non prodesse, quòd quidam non perfecti Philosophi turpiter vivant.

CONCLUSIO. Satis jam demonstratum esse, non medicum sed jurisconsultum hæredem esse promuntiandum; ut igitur iudices quod sui sit munus agant & justè tandem pro jurisconsulto & juris patrono sententiam ferant.

III. THEOLOGI PATRONVS PRO-
babit, neque medico, neque iuriconsulto, sed
Theologo ex testamento paterno hereditatem deberi.

EXORDIUM captabit benevolentiam à persona Judicum & Rei. Dicit enim se animadvertisse singularem Judicum benevolentiam & attentionem in causa medici & jurisconsulti audienda: bona ergo se esse spe quod idem facturi sint nunc in patrocinio Theologi, idque porissimum, quòd ille non sua sed communis salutis causa; non hereditatis obrinendæ, sed veritatis defendendæ: non opum quas Theologus contemnere debet, sed pietatis studio hoc faciat: ut hinc pateat amplissima

plissima Theologiæ dignitas, incredibilis utilitas & summa necessitas, ut pateat, quã non modò artium medicæ & jurisprudentiæ, verum etiam reliquis omnibus scientiis præferenda sit Theologia, ut inde animi adolescentum ad eam magis accendatur, & illi imprimis, qui huic studio idonei sunt.

PROPOSITIO: probaturum igitur se huius scientiæ dignitatem eximiam, utilitatem immensam, & necessitatem inauditam.

CONFIRMATIO DIGNITATIS à nobilissimo subiecto, Deo & rebus divinis, quòd Theologi animus semper Deum & divina contempletur, quòd cum Deo & Dei spiritu semper loquatur, si probè fungatur suo munere. Si ergo dignitas est jurisconsulti in eo quod circa justitiam & animum nobiliorum hominis partem versatur: si medici pariter jurisconsulto in hoc consistit, quòd cum principibus huius mundi versantur, maximè Theologi erit, quòd non circa justitiam solum, sed ipsam justitiæ fontem Deum, omnium rerum creatorem & conservatorem occupatus sit, cum eo loquatur & familiariter agat. Est profectò ars medica honoranda, ut sacræ præcipiunt litteræ & jurisprudentia magni facienda, veluti à majoribus nostris, & optimis quibusq; semper factitatum accepimus: sed Theologia ob dictam causam meritò teneat primas.

CONFIRMATIO UTILITATIS ab effectis per collationem effectuum medici & jurisconsulti.

1. Quod sanitatem non corporis, ut ars medica, sed animæ doceat: nam,

Theologicæ animam subiecit lapsus Adams,

Et corpus Medicis & bona Iuridicis.

Quòd bona consilia nõ huius solum vitæ & tranquillitatis, ut juris & legum cognitio, sed futuræ etiam conservandæ largiatur. Cum enim docet, quomodo erga Deum & hominẽ homo se gerere debeat,

debeat, quomodo Dei voluntatem exequi, quomodo salutem operari, quid quaeso, tradit aliud, quam animæ curam & salutem, futuraque vitæ consecutionem? Horum enim executione vitam æternam consequimur. Quantum igitur corpori præstat anima, & corporis saluti animæ salus, quantum futura vita præsentis, tantum Theologia quoque utilior censenda est arte medica & jurisprudentia.

2. Quod liberet ab æterna damnatione & tormentis gehennæ ignis, in quibus dives ille epulo quam tuam una aquæ guttula refrigerari paululum expetebat pro magno beneficio. Si bonum fuisset illi, vel tantillum consequi levamen, quantum censendum est; si quis planè liberetur?

3. Si pacem parit Jurisprudentia, multò magis Theologia, quæ nos unius capitis membra, unius pastoris oves tradit: quæ docet non ulcisci inimicos, sed juvare; non invidere illis, sed benè cupere; non contra illos insurgere & armari, sed pro ipsis orare. Hinc pacem pariunt, inimicos reconciliant. Si enim *responsio mollis iram frangit*, ut Sapiens ait, quanto magis beneficium pro maleficio redditum mitigat & placat hostilem animum?

4. Quod Theologia efficere possimus, si ei acquiescere velimus, ut neque jurisconsultis, neque medicis opus sit. Si enim sobriè viveremus, juxta Theologorum doctrinam, non incideremus in tam varios morbos. Et si proximum diligeremus sicut nosmetipsos, non opus esset jurisconsultis, Sponte enim tribueremus cuique suum.

CONFIRMATIO NECESSITATIS. I. *Ab auctoritate divina*, quod Christus dicat unum esse necessarium; quo sine dubio salutis curam & meditationem intellexit, quam docet Theologia. Salute enim neglecta, præstaret hominem non esse natum. Nam melius foret non esse, quam esse natum ad malum & tormenta.

THEOLOGIAE.

2. *A fine*, ut intelligamus S. Scripturam, quæ non in legendo, sed in intelligendo consistit, ut collantur hæreses & sectæ, Theologia enim sanam doctrinam conservat & firmas rationes contra hæreticorum errores suppeditat. Sine hac nemo facile obfistet. Nam, ut Tertul. inquit, *in ipso congressu firmos quidem fatigant, infirmos capiunt, medios cum scrupulo dimittunt.* *De præs. hæret.*

CONCLUSIO *ab adhortatione ad iudices*, ut cum videant dignitate, utilitate & necessitate Theologum longè superare Medicum & Jurisconsultum, pro ipso constanti & infracto animo sententiam dicant, non ut Theologus inde ditescat, sed ut veritas innotescat, atque illud quod primas obtinere debet, obtineat, & reip. omniumque salutis consulatur.

IV. *PARÆNESIS PRÆCEPTORIS ad discipulos, ut hyemis acerbitate à literarum studiis se deterreri non sinant.*

EXORDIUM *duccetur à persona auditorum per collationem*, quòd cum omnes homines facile deterreri soleant ab honesto aliquo & laudabili vitæ instituto; tum adolescentes, quorum ætas temeraria & rerum adhuc imperita senum regenda & constituenda est prudentia. *Cic. 2. de Offic.*

PROPOSITIO; Te igitur præceptorem discipulorum tuorum salutis, uti par est, studiosissimum; discipulos jam in hyemem ac studia remissos admoniturum, ut ne sinant hiemis molestiam & acerbitatem impedire rem tam honestam.

CONFIRMATIO *ab honesto*, quòd id demum honestum sit, si ab honesto vitæ genere non desistas propter molestias & labores. Nam non tam laudabile Ciceroni fuit, quòd Oratorum princeps eva-